

U

UDA (Secolul XVI~). Comună din județul Argeș, satele: **Uda**, Bădulești, Bărănești, Braniștea, Chirițești, Cotu, Dealu Bisericii, Dealu Tolcesii, Diconești, Gorani, Greabăn, Lungulești, Miercani, Râjlețu-Govora, Romana, Săliștea. Suprafață: 79, 4 km². Locuitori: 4 600 (1971); 2 227 (2008). Atestare documentară medievală: Râjleți (1563). Vestigii arheologice prefeudale. Schit (secolul XVIII); biserici: Râjlețu-Vieros (1792); Șetrari (1808); Cotu (1820); Râjlețu-Govora (1824); Ciorâca (1830); Braniștea (1831); Dealu Bisericii (1836); Gorani (1841); Miercani (1841). Monumente ale eroilor: Săliștea (1877, 1916-1919); Uda de Jos (1913, 1916-1919); Râjlețu-Govora (1916-1918); Uda de Sus (1916-1919). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1959). Reședința plasei Uda (1925). Cooperativă agricolă de producție (1962-1989). Areal cerealier, zootehnic, pomicol, forestier. Arhitectură specifică zonelor colinare, prelucrarea lemnului, textile de interior, folclor literar, muzical, coregrafic. Târg tradițional: *Adormirea Maicii Domnului* (15 august). Turism rural. Trasee rutiere spre: Pitești (Argeș); Slatina (Olt); Drăgășani (Vâlcea). **Scrieri monografice:** Dumitru I. Ionescu (1998); Viorel Cărămizaru (manuscris). Diverse consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (**G.I.C.**).

UDREA, Corneliu I. (n. Izvoru, Argeș, 30 mai 1951). Profesor universitar, *matematică*. Liceul *Nicolae Bălcescu* Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1970), Universitatea din București (1974). Doctorat, *analiză matematică*, București (1994). Activitate didactică: diverse instituții de învățământ din România (1974-1980), Academia Tehnică Militară, București (1980-2000), Universitatea din Pitești (2000~), șef, Catedra de Matematică (2004-2011). Profesor universitar (2003). Volume importante: *Integrarea funcțiilor de o variabilă reală*

(1987, în colaborare); *Integrala Riemann pentru funcția de variabilă vectorială* (2001, în colaborare); *Teoria operatorilor. Lecții introductive* (2001); *Funcții convexe. Elemente de teorie neliniară a potențialului* (2002); *Calculul integral și elemente de teoria măsurii* (2003). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice. Membru, diverse asociații specializate în domeniu. Aprecieri publice. (**M.C.S.**).

UDRESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Argeș. Proprietari urbani și rurali, funcționari de stat, preoți, cercetători științifici, medici, cadre didactice, publiciști. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate. Mai cunoscuți: **Ștefan M. U.** (Mozăceni, Argeș, 15 aprilie 1907 – Pitești, Argeș, 11 octombrie 1976), profesor, *religie*, Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1935-1937), preot, importante parohii din Argeș, volume, studii, articole pe teme eclesiastice și civice, căsătorit cu **Aneta U.** (n. 1918), profesoară; **Valeriu Șt. U.** (Pitești, Argeș, 25 august 1935 – Pitești, Argeș, 1993), matematician; **Victoria U.** (n. 1945), funcționară; **Emil Ioan Șt. U.** (n. Pitești, Argeș, 13 octombrie 1938), medic, activitate permanentă în Capitală; **Mircea Șt. U.** (n. 1942), biolog, institute de cercetare din București. Conexiuni cu familii din Argeș, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Implicări constante în viața *Cetății*. Consemnări *monografice*, alte aprecieri comunitare. (**N.P.L.**).

UDRESCU, Dumitru (Săpata, Argeș, 24 februarie 1892 – Pitești, Argeș, 23 octombrie 1981). Învățător, manager, culegător de folclor, publicist. Școala Normală, București (1912). Activitate didactică permanentă: Lăunele de Sus, Olt (1912-1916; 1918-1922); Școala Normală, Pitești (1922-1923, pedagog); Cepari, Argeș (1923-1928, director); Școala Nr. 3, Pitești (1928-1929); Școala de Băieți, Curtea de Argeș (1929-1943, director); alte instituții de învățământ (1943-1952). Combatant, Primul

Război Mondial, fronturile din Dobrogea (1916) și Moldova (1917-1918). Volume importante: *Contribuțiuni la istoricul școalelor din Curtea de Argeș* (1938); *Balade eroice* (1965); *Glosar regional. Argeș* (1967); *De pe Argeș. Cântece și strigături* (1967); *De pe plaiuri argeșene* (1974). Cărți didactice pentru clasele primare (în colaborare): *Abecedar, Caligrafie, Citire, Desen, Geografie* (1934; 1938). Numeroase studii, articole, cronici, revistele/ziarele: *Glasul Argeșului, Miorița, Prietenul nostru, Secera și ciocanul, Univers*. Creații cu diverse culegeri și antologii din Argeș-Muscel. Secretar, Asociația Învățătorilor din Argeș (1929-1943), Premiul Național (1938), membru de onoare, Asociația Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1973), alte aprecieri comunitare antume și postume. (I.M.D.).

UDRESCU, Nina Gr. (n. Teiu, Argeș, 27 martie 1955). Actriță de teatru, radio, televiziune. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1974), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, Târgu Mureș (1982), *Clasa Constantin Codrescu*. Activitate în domeniu: Teatrul de Nord, Baia Mare (1982-1984); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1984-1985); Teatrul de Stat/Național, Constanța (1985~). Roluri de referință: *Nina Zarecinaia (Pescărușul, Anton Pavlovici Cehov)*; *Anca (Năpasta, Ion Luca Caragiale)*; *Arcadina (Pescărușul, Anton Pavlovici Cehov)*; *Lady Macbeth (Macbeth, William Shakespeare)*; *Liuba Andreevna (Livada cu vișini, Anton Pavlovici Cehov)*. Diverse partituri *media*. Colaborări didactice, Universitatea *Ovidius*, Constanța (2003-2007). Consemnări critice favorabile, premii, *galele tineretului* (1986, 1987). Membră, Uniunea Teatrală din România/*UNITER* (1990~), alte aprecieri publice. (P.A.D.).

UDRIȘTEANU, Laura I. (Iancu Jianu, Olt, 15 aprilie 1925 – Pitești, Argeș, 27 august 2001). Jurist, manager. *Stabilită la Pitești, din 1951*. Liceul de Fete/Colegiul *Elena Cuza*,

Craiova, Dolj (1948), Facultatea de Drept, București (1958). Activitate specializată: judecător ajutor, Tribunalul Argeș (1951-1952); judecător: Tribunalul Popular Raional, Topoloveni, Argeș (1952); judecătoriile Pitești (1952-1960; 1968-1974) și Costești, Argeș (1965-1968). Distinct: președintă, Tribunalul Popular Raional Vedea, Argeș (1960-1965); notar-șef, Notariatul de Stat Județean, Argeș (1974-1980). Analize, programe, rapoarte, reuniuni tematice zonale și naționale. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (A.A.D.).

UIVARY, Alexandru M. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, mic industriaș, donator comunitar. Grafiat, uneori, *Ujvary*. Fiul lui *Micloș U.* (v.). Terenuri, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș, localități apropiate. Patron fondator (1924), Fabrica de Tăbăcărie, Blancuri și Toval, Pitești (strada *Râurilor*), capital investit, 60 000 lei aur, capacitate instalată, 46 HP. Producție anuală, 30 tone (1927); valoarea mijloacelor fixe, 1 000 000 lei; 50 HP (1939). Membru activ, Camera de Comerț și Industrie, Pitești: Comisia Interimară (1929); Comisia pentru Cercetarea Aplicării Legii Speculei (1929). Implicări în dezvoltarea economică și culturală a localității, special, edificarea și dotarea Teatrului Comunal, Pitești. Nominalizat în: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene* (2000). Alte aprecieri publice antume și postume. (T.C.A.).

UIVARY, Micloș (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Proprietar urban și rural, mic întreprinzător, *caretaș*. Origine maghiară. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș și localități apropiate. Patron fondator, atelier specializat (strada *Viilor*), realizarea și

comercializarea de *carete* (trăsuri închise, cu patru roți), renumit în domeniu (Argeș, Dâmbovița, Muscel, Olt, Vâlcea). Corespondență externă. Activitate agreată de Prefectura Argeș, Primăria locală, Camera de Comerț și Industrie, Pitești. Nominalizat în *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936). Alte atestări documentare. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (T.C.A.).

UKLAR, Joseph/Iosif I. (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, donator comunitar. Originar din Transilvania. Imobile, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș. Membru marcant, Camera de Comerț și Industrie, Pitești, nominalizat în grupul *corespondenților din categoria producătorilor de cojoace groase* (12 ianuarie 1888) și al marilor comercianți de vinuri (4 ianuarie 1889). Sprijin pecuniar pentru Societatea Corală *Liedertafel*, organizată de grupul germanilor stabiliți în reședința Argeșului (10 februarie 1866). Inițiator și patron fondator, Sala de spectacole *Universala*, Pitești (1880), folosită de companii teatrale, organizații cetățenești, foruri culturale, vândută (1890) lui Franz M. Lehrer (v.). Contribuții la evoluția economiei și a spiritualității locale în etapa amintită. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (G.A.H.).

ULIERU, George Gh. (Câmpulung, Muscel, 8 septembrie 1884 – Câmpulung, Muscel, 28 august 1943). Medic, *medicină generală*, publicist, traducător, memorialist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1903), Facultatea de Medicină, București (1909). Doctorat, *științe medicale*, București (1913). Activitate în domeniu: Turtucaia, Dobrogea (1914-1916); Atadalchioii, Dobrogea (1919-1922); Alexandria, Teleorman (1923~1928); Dragoslavele, Muscel (1928-1938).

Temporar: Dârmănești, Ștefănești, Câmpulung, Schitu Golești, Boteni (Muscel); Beica, Zătreni (Vâlcea). Combatant, Primul Război Mondial (1916-1918), coordonator, spitalul militar de campanie, *Frontul din Moldova* (1917). Volume importante: *Lacul Techirghiol* (1922; 1925); *Puterea nerușinată* (1924); *Florile bune de leac* (1929); *Mănăstirea Nămăești* (1931); *Din carnetul unui medic de plasă/Însemnările unui medic de plasă* (postum, 1948; 1949; 1958); *Scrieri* (1967, ediția Mihail Robea). Numeroase studii, articole, comentarii, revistele: *Adevărul literar și artistic; Analele Dobrogei; Glasul Țării; Junimea; Muscelul nostru*. Editor, periodicele: *Rândunica* (Alexandria); *Facla Muscelului* (director); *Piatra Craiului* (Dragoslavele). *Tălmăciri* din operele scriitorilor clasici americani, germani, indieni, ruși. Preocupat de starea sănătății precare a locuitorilor din mediul rural. Eponimie: străzi în Pitești și Câmpulung. Alte aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

ULMEANU, Traian Vasile V. (n. Buzău, 3 ianuarie 1943). Profesor, *limba și literatura română*, ziarist, editor. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1965*. Școala Medie *Bogdan Petriceicu Hasdeu*, Buzău (1960), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1965), Secția, *Jurnalism* (prima promoție). Stagiul, *Relații Internaționale*, București (1981). Documentări externe: Germania (1971); Bulgaria (1972); Turcia (1973; 1998; 2006); Grecia (1985; 1987); Polonia (1986; 1989); Spania (1998); Azerbaidjan (1998); Franța (1999); Suedia (2000). *International Press Card/Carte internațională de ziarist* (1990). Activitate permanentă la Pitești: redactor (1965-1984); redactor principal (1984-1988); redactor de rubrică (1988-1989), *Secera și ciocanul*; cofondator (1989-1990), redactor-șef adjunct (1990-1999), redactor-șef (1999-2005), cotidianul *Argeșul liber/Argeșul*. Volume importante: *Fotbal Club Argeș* (1998); *Introducere în jurnalismul sportiv* (2004); *Povestea vorbeii*.

Mic îndreptar de scriere corectă (2006). Numeroase studii, articole, reportaje, comentarii, cronică, apărute în publicații din România. Realizator *media*, posturi de radio și televiziune, București, Pitești, Câmpulung. Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2000-2007), formator de talente în domeniu. Membru: Colegiul Director, **Argeșul liber/Argeșul** (acționar); Uniunea Ziariștilor din România (1969); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (1990). Contribuții la evoluția presei, sportului, învățământului de profil din Argeș - Muscel. Aprecieri publice. (C.I.S.).

UNGHEANU, Dumitru Gh. (Valea Mare, Ștefănești, Muscel, 11 noiembrie 1905-?). Ofițer de carieră, *intendență*, general. Școala Superioară de Război, București. Combatant, Al Doilea Război Mondial (1941-1945): *Frontul de Est* (1941; 1944); Marele Stat Major (1942-1943); *Frontul de Vest* (1944-1945), subșef, Serviciul Intendenței, Corpul 2 *Armată*, ofensiva din Cehoslovacia. General maior. Ordine și medalii române sau străine, alte aprecieri publice antume și postume. (G.I.N.).

UNGHEANU, Mihai I. (Slobozia, Ialomița, 17 martie 1939 – București, 12 martie 2009). Scriitor, ziarist, înalt funcționar de stat, parlamentar. Facultatea de Limbă și Literatură Română, Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1963). Doctorat, *filologie*, București (1983). Documentări continentale. Inițial, redactor, revista, **Ramuri**, Craiova, Dolj (1964-1966). Activitate relevantă în Capitală, publicațiile: ziarul **Scânteia tinereții**, șef, Secția Cultură (1965-1968; 1972-1974); **Contemporanul** (1970-1972); **Luceafărul**, șef secție, secretar general de redacție (1968-1969), redactor-șef adjunct (1974-1990); Editura *Globus*, redactor-șef (1990-1993). Preocupări didactice (1993-2009), facultățile de Sociologie: Universitatea de Stat, București; Universitatea *Spiru Haret*, București. Președinte fondator, Festivalul *Ion*

Luca Caragiale, Teatrul Național, Craiova (1977-1984). Volume importante: **Marin Preda. Vocație și aspirație** (1973); **Fiii risipitori** (1988); **Răstălmăcirea lui Vlad Tepeș** (1992); **Adio, domnule Maiorescu!** (1995); **Holocaustul culturii române. 1944-1989** (1999). Studii, eseuri, comunicări tematice, reuniuni naționale și internaționale. Membru marcant, vicepreședinte, Partidul România Mare. Secretar de Stat, Ministerul Culturii (1992-1996), Guvernul Nicolae Văcăroiu. Senator de Argeș (2000-2004; 2004-2008), reprezentând Partidul România Mare, secretar al Senatului. Inițiative legislative, declarații politice, rapoarte, interviuri, emisiuni *media*. implicări în realizarea unor proiecte lansate de oficialitățile din Argeș – Muscel. Volum dedicat: **Recurs la memorie. Convorbiri cu Mihai Ungheanu** (Mihai Golescu, 2009). Alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

UNGHENI (Secolul XVI~). Comună din județul Argeș, pe râul Teleorman, satele: **Ungheni**, Colțu, Găujani, Goia, Humele, Satu Nou. Suprafață: 74, 8 km². Locuitori: 6 500 (1971); 3 378 (2008). Atestare documentară medievală: Colțu (1518); Ungheni (1538). Biserici: Goia/schit (1770); Găujani (1792); Ungheni (1816); Colțu (1900); Humele (1902); Satu Nou (1941); cruci de piatră: Humele (1814, 1848). Monumente ale eroilor: Humele (1877-1878, 1913, 1916-1918); Găujani (1877-1878, 1916-1919, 1941-1945); Ungheni (1916-1919, 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1954). Bancă populară (1904; 1919). Cooperativa Agricolă *Sfântul Gheorghe* (1924-1942) și Cooperativa de Credit *Îndemnul* (1945), Humele. Cooperative agricole de producție: Humele (1949-1989); Ungheni (1959-1989). Areal cerealier, zootehnic, legumicol. Arhitectură specifică zonei de câmpie, textile de interior, folclor literar, muzical, coregrafic. Turism rural. Trasee rutiere spre: Costești și Pitești (Argeș); Alexandria (Teleorman). Stația Colțu, linia

ferată Costești-Roșiori de Vede (Teleorman). **Scieri monografice:** Alexandru Petre Constantinescu, *Humele* (1942, manuscris); Gheorghe Roceanu. Manuscris (1942). Diverse consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.I.C.).

UNGUREANU, Corneliu V. (n. Câmpulung, Muscel, 14 ianuarie 1929). Inginer, *termotehnică*, profesor universitar. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1947), Institutul Politehnic, Timișoara (1963). Doctorat, *științe tehnice*, Timișoara (1963). Documentări externe. Activitate didactică și de cercetare permanentă, Institutul Politehnic, Timișoara (1953-1996). Volume importante: *Instalații de ardere* (1968); *Generatoare de abur pentru instalații energetice clasice și nucleare* (1977); *Calculul hidrodinamic și de rezistență* (1985). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri științifice autohtone și continentale. Contribuții la evoluția învățământului superior tehnic din România. Implicări comunitare. Premiul *Traian Vuia* al Academiei Române, București (1972), alte aprecieri publice. (I.I.M.).

UNGUREANU, Elena (n. Albeștii de Muscel, Argeș, 3 ianuarie 1950). Profesoară *limba și literatura română*, manager, funcționar de stat. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1969), Universitatea din Craiova, Dolj (1974). Doctorat, *științe umaniste*, București (2000). Activitate specializată. Școala Nr. 5, Râmnicu Vâlcea (1974-1998), directoare (1989-1991); inspector, Inspectoratul Școlar al județului Vâlcea (1998-1999; 2000-2004); inspector general, Ministerul Educației Naționale, București (1999-2000); Colegiul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (2004-2012). Volume importante (în colaborare): *Limba română în școala primară* (1999); *Antologie de texte literare* (2000); *Construcția incidentă în limba română* (2002).

Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni tematice în domeniu, consemnări evocatoare. Aprecieri comunitare. (V.N.P.).

UNGUREANU, Emilia I. (n. Poienarii de Muscel, Argeș, 1 decembrie 1956). Profesor universitar, *economie generală*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung Argeș (1975), Facultatea de Filosofie, București (1980), Facultatea de Științe Economice, Universitatea *Valahia*, Târgoviște, Dâmbovița (2000). Stagiul: Franța. Doctorat, *economie*, București (2001). Activitate didactică: Liceul de Chimie Industrială, Lupeni, Hunedoara (1980-1986), Universitatea Tehnică din Petroșani, Hunedoara (1986-1998), Universitatea din Pitești, Argeș (1998~), Facultatea de Științe Economice, secretar științific (2000-2004), șef, Catedra/ Departamentul Teorie Economică și Finanțe (2004 - 2012). Documentări externe. Profesor universitar (2005). Volume importante: *Microeconomie* (1999, 2000, 2001); *Macroeconomie* (2000, 2001, 2002); *Prețul în economia contemporană* (2004); *Piața muncii în context european* (2001, 2005); *Economie, I* (2007), *II* (2008, în colaborare). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, comisii doctorale, diverse asociații în domeniu, fundații. Contribuții la organizarea activităților didactice și științifice, facultățile cu profilul economic, juridic, administrativ, Universitatea din Pitești. Diverse aprecieri publice. (M.C.S.).

UNGUREANU, Gheorghe S. (n. Țigănești, Topoloveni, Muscel, 14 septembrie 1946). Profesor, gradul I, *filosofie*, manager, cadru didactic universitar. Școala Medie, Topoloveni, Argeș (1964), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1973). Doctorat, *filosofie*, București (2002). Documentări externe. Activitate permanentă în Argeș, liceele: Corbeni (1973-1974); Colibași/Mioveni (1974-1975); *Zinca Golescu* și Real - Umanist Nr. 4, Pitești (1975-1977);

Topoloveni (1977-2001), director (1990-1997); Universitatea din Pitești (2001~), conferențiar titular (2003). Distinct: inspector școlar general adjunct, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (2001-2005). Volume importante: *Alexandru D. Xenopol – filosof al istoriei* (2002); *Vasile Pârvan și istoria ca formă de viață* (2003); *Filosofia istoriei. Culegere* (2004); *Limbaaj, modelare, comunicare* (2007, coordonator). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale, emisiuni *media*. Redactor-șef adjunct, revista *Philosophia militans*, Pitești (2010~). Contribuții la evoluția învățământului din Argeș-Muscel. Implicări comunitare permanente. Membru, diverse foruri științifice și administrative în domeniu, alte aprecieri publice. (G.G.S.).

UNGUREANU, Ion V. (n. Călinești, Muscel, 14 octombrie 1942). Inginer, profesor universitar, *tehnologie industrială*, manager. Liceul Teoretic, Ștefănești, Argeș (1962), Institutul Politehnic, București (1967). Doctorat, *științe tehnice*, București (1996). Stagiu: Belgia (1973). Activitate didactică și de cercetare permanentă: Institutul Politehnic, București (1967-1978), Institutul de Învățământ Superior/ Universitatea din Pitești (1978~), decan, Facultatea de Învățământ Tehnic (1981-1989). Profesor universitar (1992). Volume importante (în colaborare): *Bazele cercetării experimentale în tehnologia construcțiilor de mașini* (1979, 2001); *Tehnologia construcțiilor de mașini* (1979); *Construcția și exploatarea dispozitivelor* (1982); *Elemente de proiectare a dispozitivelor* (1985); *Proiectarea dispozitivelor pentru mașini-unelte* (1995). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, *granturi* /contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri specializate în domeniu. Director executiv, Asociația Constructorilor de Automobile din România (Pitești, 1996). Contribuții deosebite la evoluția învățământului superior tehnic din Argeș. Aprecieri publice. (I.A.B.).

UNGUREANU, Laurențiu (Pitești, Argeș, 6 septembrie 1954). Ziarist, manager. Studii liceale în Pitești, superioare la București. Succesiv: corespondent pentru Argeș, *Scînteia tineretului* (1985-1989); redactor, cotidianul *Argeșul liber* (1990-1994); redactor-șef, *Curierul zilei*, Pitești (1995-1997); director general, *Gazeta de Argeș* (1997-2001). După 2005, director editorial, *Roman in UK*, publicație pentru românii din Marea Britanie. Numeroase știri, reportaje, comentarii, analize, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări constante în viața *Cetății*. Membru, Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România, premiul special (1993), alte aprecieri publice. (M.D.S.).

UNGUREANU, Marin P. (n. Topana, Olt, 2 aprilie 1952). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș, din 1979*. Liceul Nr. 38, București (1971), Institutul Politehnic, București (1976). Specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe: China, Egipt, Federația Rusă, Franța, Germania, Iran, Turcia. Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme/SC *Automobile SA*, Colibași/Mioveni, Argeș: tehnolog (1979-1983); șef serviciu, *sculer șef* (1983-1986), *pregătirea fabricației* (1986-1989), *control producție* (1989-1991); director executiv, SC *Ecma SA* (1991-1996); șef departament, *tehnologie* (1996-1998; 2000-2006); director, *tehnologie* (1998-2000; 2006~). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții directe la: realizarea cutiilor de viteze; omologarea și integrarea automobilelor *Dacia 1300*, *Dacia 1304*, *Dacia Nova*; adaptarea tehnologiilor tradiționale la cerințele partenerilor externi; diversificarea producției în contextul economiei de piață; pregătirea noilor generații de specialiști în domeniu. Aprecieri publice. (D.D.I.).

UNGUREANU, Octavian M. (Cornești, Bălești, Gorj, 13 septembrie 1922 –

Ștefănești, Argeș, 8 decembrie 2011). Ziarist, istoric, editorialist. Domiciliu și activitate în Pitești, Argeș (1955-1970; 1983). Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1950), Universitatea *Constantin I. Parhon* (1973). Stagi: *jurnalism*, București (1957). Documentări externe: Bulgaria, Polonia, Republica Moldova. Activitate specializată: Liceul Agricol, Târgu Jiu, Gorj (1950-1955); Cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești, secretar de redacție, comentator, *politică externă* (1955-1970); *Gazeta Gorjului*, Târgu-Jiu, redactor-șef adjunct (1970-1982). Volume importante: *Luminile scenei... la Târgu Jiu* (1980, în colaborare); *Liceul Tudor Vladimirescu din Târgu Jiu. Schiță monografică* (1982); *Pictorul Keber* (1996); *Epopoea Jiului. 1916. Antologie* (1996); *Dr. Grigore Lupescu. Recurs* (1998). Distinct: tehoredactor, *Argeș. Cartea Eroilor* (Pitești, 1984). Numeroase studii, articole, interviuri, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Acreditări speciale de presă, ediții îngrijite, cronici literare, plastice, teatrale. Membru, Uniunea Ziariștilor din România (1955). Implicări constatăte în viața *Cetății*. Aprecieri publice antume și postume. (C.I.S.).

UNGUREANU TIMOFTE, Mihaela Diana (n. Câmpulung, Argeș, 20 octombrie 1982). Sportivă de performanță, *box*, antrenore. Liceul cu Program Special, Câmpulung (2001), Facultatea de Educație Fizică și Sport, Pitești, Argeș (2007). Titluri importante, *seniori* (categori diferite): Campionatul Național (2001~2011); Locul III, Campionatul Mondial (2001); Locul III, Campionatul European (2004; 2007); Locul II, Campionatul Universitar European (2007). Succese notabile în pregătirea fetelor pentru practicarea disciplinei amintite, Clubul Sportiv *Muscel*, Câmpulung. Reuniuni tematice, interviuri, turnee externe. Aprecieri comunitare. (N.M.I.)

UNGURENUȘ (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Stănești, Corbi,

Muscel. Proprietari funciari, cadre didactice, ingineri, militari, economiști. Mai cunoscuți: **Niță**, zis *Ungurenușu*, patronimic, pârcălab; **Gheorghe N. d. U.** cu copiii: **Mihai Gh. U.**, erou în Al Doilea Război Mondial (22 august 1944); **Mihai Gh. U.**, tehnician, primar Corbi, Argeș (2004-2012), întemeietor, Muzeul Etnografic, Corbi (2007, în colaborare cu Muzeul Golești), cu fiii: **Florentin M.U.** (preot, biserica Botușari, Curtea de Argeș) și **Mihail M.U.** (economist, horticultor); **Ion Gh. U.**, inginer mecanic; **Maria Gh. U.**; **Gheorghe Gh. U.**, învățător, Școala Stănești, director; profesor, *istorie-geografie*, director coordonator, Școala Corbeni, Argeș, ; Scrieri importante (în colaborare cu **Mihai Gh. U.**): *Monografia satului Stănești; Familii de ieri și de azi din Stănești, comuna Corbi, județul Argeș* (2008); *Toponimia pe Valea râului Doamnei*. Implicări permanente în activitatea publică. Diverse atestări documentare. (F.C.P.).

UNITATEA DE PREPARARE AURIFERĂ, PITEȘTI (1989-1995). Structură economică specializată în recuperarea *paietelor* de aur, titanului și zirconiului, din nisipurile aluvionare. Cercetări inițiate de inginerul Gheorghe Ștefan (1980), fondator, Centrul Științific *Mâzgana*, Vulturești, Argeș, Experiment aplicat în balastierele de pe râurile: Argeș, Argeșelu, Doamnei, Vâlsan (1980-1989), gestionar, Centrala Industriei Minere și Combinatul Minier Deva, Hunedoara. Tehnologie simplă: spălarea agregatelor de râu pe un jgheab din lemn, căptușit cu stofă variabilă, uscarea, scuturarea, selectarea particulelor colectate. Rezultate optimiste: 100 grame aur la tona de concentrat, autentificare, Combinatul Minier Baia Mare, Maramureș. Implicări oficiale, Nicolae Ceaușescu (v.), Ion Dincă (v.), Gheorghe Catană (v.). Înființarea Unității de Preparare Auriferă, Pitești (1989), subordonată, succesiv, Centralei Sării, respectiv Centralei de Metale Rare, București. Extinderea tehnologiei la toate balastierele organizate pe

apele curgătoare din județele Argeș, Brașov, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Adoptarea unui **Program național** în domeniu. Reducerea treptată a sprijinului guvernamental, după 1989, încetarea activității (1995). Diverse atestări documentare. (M.M.B.).

UNITATEA MILITARĂ 01493, BASCOV (1991~). Instituție specializată, subordonată structurilor naționale în domeniul verificării mijloacelor tehnice și depozitării patrimoniului specific. Anterior: Unitatea Militară 01580 (1938-1953), atribuții privind depozitarea, transportul, întreținerea, repararea, păstrarea, controlul, declasarea, casarea și distrugerea munițiilor; punct strategic al detașamentelor sovietice de ocupație (1953-1958); obiectiv de stat în conservare (1958-1961); spații folosite de Ministerul Economiei, București (1961-1990). Actuala denumire din 1991: Depozitul Central 165 Muniții, Bascov, Argeș, sectoare administrativ și tehnic. Comandanți cunoscuți: Berlescu Gheorghe (maior); Ionescu Ioan (colonel); Giurea Vasile (colonel); Bunea Ioan (colonel). Activitate îndelungată: **Stoica I. Ilie** (n. Hârsești, Argeș, 2 mai 1949), ofițer de carieră, *artilerie*, colonel. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1967), Școala de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu*, Sibiu (1970), Academia Militară, București (1983), Academia Informatizată, București (2001). Funcții operative: Regimentul 1 *Artilerie*, Slatina, Olt (1970-1981, comandant de pluton, baterie, divizion); Regimentul 315 *Artilerie* (1983-1985, loțiitor comandant); Regimentul 69 *Artilerie*, Șimleu Silvaniei, Sălaj (1985-1988, șef stat major); Brigada 5 *Vânători de Munte*, Alba Iulia (1988-1993, șef artilerie și loțiitor comandant); Depozitul Central 165 *Muniții*, Bascov, Argeș (1993-2001, comandant). Colaborări, **Revista trupelor de uscat**, București. Implicări comunitare permanente. Ordine și medalii militare române, vicepreședinte, Asociația Județeană a Cadrelor Militare în Rezervă și în

Retragere, Argeș, alte aprecieri publice. (I.T.B.).

UNIUNEA ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA – FILIALA ARGEȘ (1952 ~). Organizație profesională de creație, constituită la București (1952), filiale cu activitate permanentă în țară. Sediul la Pitești. Reuniuni tematice anuale: prezentarea noilor schițe de sistematizare a localităților urbane și rurale; evidențierea tendințelor universale în proiectarea edificiilor publice, zonelor rezidențiale, unităților economice; dezbateri privind valorificarea specificului național și local în domeniu; întâlniri cu personalități din Capitală; expoziții colective de machete, schițe, planuri, alte elaborări specializate. Președinți cunoscuți: Radu Răuță (v.), Anton Staicu (v.). Colaborări cu alte structuri asemănătoare, instituții culturale, foruri publice din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Topoloveni, Costești, Mioveni. Implicări constante în viața *Cetății*. (A.N.M.).

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI DIN ROMÂNIA – FILIALA PITEȘTI (1976~). Organizație obștească profesională de creație a pictorilor, graficienilor, sculptorilor, decoratorilor, scenografilor și criticilor din domeniu, for central constituit la București (1950). Filială în reședința Argeșului, 16 aprilie 1976, președinți cu activitate îndelungată, Sorin Ilfoveanu (v.), Ion Pantilie (v.), Ion Vlad (v.), Ștefan Popescu (v.), Gheorghe Dobrică (v.). Conlucrări interjudețene, expoziții în Capitală, numeroase reuniuni tematice la Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, exprimări externe. Spații distincte: *Metopa* (Pitești); *Arta* (Câmpulung); *Casa Noroceia* (Curtea de Argeș). Tabere, simpozioane, retrospectivă, saloane, întâlniri și dezbateri publice, ateliere, sediu, magazin proprii. Pentru 2013, statistic, 32 de membri. Implicări în proiectarea, finanțarea și edificarea *Casei Artelor din Pitești* (1986-1990), astăzi, Centrul Cultural. Participări

constante la viața *Cetății*. Importante atestări documentare. (S.C.N.).

UNIUNEA ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI DIN ROMÂNIA – ORGANIZAȚIA PITEȘTI (1962~).

Structură cu caracter adecvat preocupărilor specifice tinerilor din învățământul postliceal. For central, existent la București, din martie 1957. În Pitești, consilii locale, pe facultăți și Centru Universitar, aferente Institutului Pedagogic (1962-1974), Institutului de Subingineri (1969-1974), Institutului de Învățământ Superior (1974-1991). Președinți cu activitate mai îndelungată: Ion Roșu, Cezar Eremia, Constantin Nicolescu (v.), Carmen Oprea, Sergiu Marcu, Cristina Trantea. Inițiative cu caracter educativ, profesional, științific, social, sportiv, cetățenesc. Publicație proprie: *Juventus* (serii succesive). Cluburi, casă de cultură, colaborări cu alte organizații de tineret din Argeș - Muscel. Redimensionări adaptate Universității din Pitești (1991~). În 2001: Asociația Studenților *Carol I*, lideri cunoscuți: Constantin Augustus Bărbulescu; Bogdan Tălmăciu, Cristina Neacșu. Ulterior, Liga Studenților din Argeș - Muscel. Diverse atestări documentare. (I.A.B.).

UNIUNEA COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA – CENACLUL PITEȘTI (1980-1990).

Asociație obștească de profil, for central constituit la București (21 octombrie 1949). Continuarea activității și tradițiilor Societății Compozitorilor Români, existentă din 1920. La Pitești, *Cenacul muzicienilor*, președinte fondator, Ion Grecu (v.). Reuniuni periodice, organizate în colaborare cu Teatrul *Alexandru Davila*, Liceul *Dinu Lipatti*, Școala Populară de Artă, Pitești, casele de cultură din Argeș-Muscel. Stimularea creației în domeniu, audiții, întâlniri cu personalități din Capitală, spectacole. Diverse atestări documentare. (L.I.P.).

UNIUNEA EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA – FILIALA PITEȘTI (1991~).

Asociație literară, inițiată de pasionații în domeniu, sediul central, București, președinte, Mircea Trifu. Membrii fondatori ai filialei: Traian Gărduș (v.); Constantin Păun (v.); Gheorghe Păun – Ulmu, jurist (23 aprilie 1915 – 2 ianuarie 2013), Nicolae Petrescu (v.); Gheorghe/George Tătăruș (funcționar). Ulterior: Mariana Dobrin (v.); Constantin Mândruță (ofițer); Ioan/Nelu Vișan (tehnician). Reuniuni periodice, colaborări la reviste și ziare din țară, documentări externe, concursuri, dezbateri tematice. Consemnări în *Anuarul epigramaștilor din România* (2010). Diverse implicări comunitare. (M.M.O.).

UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA – CONSILIUL REGIONAL/JUDEȚEAN ARGEȘ (1966-1989).

Organizație constituită prin afilierea uniunilor sindicatelor pe ramuri de producție. Anterior: Confederația Generală a Muncii/CGM (1945-1953); Consiliul Central al Sindicatelor/CCS (1953-1966). În Argeș, structură subordonată forurilor din Capitală, interferată, prioritar, realizării *programelor* politice și economice locale. Consilii orășenești sau municipale, comitete pe întreprinderi, secții, sectoare, comune, grupe la nivelul formațiilor de lucru. Preocupări privind: realizarea planului de stat; stimularea întrecerii socialiste; promovarea invențiilor și inovațiilor; îmbunătățirea condițiilor de viață; diversificarea activităților educative, culturale, sportive. Președinți cunoscuți: Gheorghe Tuiu (v.), Ion Niță, Alexandru Popescu (v.), Gherghina Buzatu. Reorganizări esențiale după 1990. Numeroase atestări documentare. (P.N.P.).

UNIUNEA JUDEȚEANĂ A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE, ARGEȘ (1966-1991).

Organ deliberativ pentru coordonarea și îndrumarea activității în domeniu, constituit prin acordul structurilor specifice din Argeș – Muscel, sub autoritatea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, București. *Statut cadru*, adoptat la Congresul

de la București (7 – 9 martie 1966). Atribuții privind: aprobarea strategiei și **programelor** dezvoltării unităților teritoriale; utilizarea rațională a resurselor naturale exploatate; orientarea creșterii și valorificării producției; stabilirea corectă a principiilor repartizării veniturilor acordate persoanelor sau comunității; facilitarea aprovizionării satelor cu utilaje, semințe, material săditor, animale de rasă; controlul folosirii fondului de investiții și a patrimoniului propriu. Distinct: reprezentarea intereselor cooperativelor în relațiile publice, asistență juridică de specialitate, confirmarea bugetului Filialei Argeș, Casa Națională de Pensii. Titulatură tranzitorie: Uniunea Regională a Gospodăriilor Agricole Colective, subordonând consilii raionale (1966-1968); Uniunea Județeană a Țăranilor Liberi (1990); Uniunea Județeană a Cooperăției Agricole (1991). Sediul la Pitești. Încetarea activității după lichidarea structurilor agricole de tip comunitar. Președinți cunoscuți: Ion Vătășescu, Alexandru Șerban, Maria Vintilă, Constantin Uță. Importante atestări documentare. (C.D.B).

UNIUNEA JUDEȚEANĂ A SINDICATELOR LIBERE, ARGEȘ (1990~). Organizație profesională de masă, cu statut propriu, constituită ca urmare a încetării activității Consiliului Județean al Sindicatelor Argeș, prin redefinirea societății românești, după evenimentele din decembrie 1989. Succesiv: Comitetul Județean Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere (ianuarie-iunie 1990); Alianța Sindicală Argeș (iunie 1990~); Uniunea Teritorială/Județeană a Consiliului Național al Sindicatelor Libere din România/CNSLR (1991~). Diversificarea opțiunii sindicatelor pe ramuri specifice din Argeș-Muscel, pentru afilierea la structurile naționale: Confederația *Frăția*; Confederația Sindicatelor din România/CSDR; *Cartel Alfa*; Blocul Național Sindical/BNS; *Meridian*. Implicare în semnarea contractelor colective de muncă, privatizarea unităților economice, continuarea **programelor** productive,

acordarea drepturilor salariale, inițierea acțiunilor revendicative locale și centrale. Numeroase atestări documentare interne și externe. (D.G.D.).

UNIUNEA PATRIOTILOR DIN ROMÂNIA – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1942-1946). Structură politică formată din intelectuali, liber profesioniști, funcționari, mici negustori și întreprinzători (19 noiembrie 1942). La Pitești, sediul Organizației Argeș: președinte cunoscut, Ion C. Petrescu (v.); secretar, Tudor I. Tudor (v.); coordonator central, Gheorghe Vlădescu – Răcoasa (sociolog); alți lideri locali, Ion Garofoiu (v.), Ion Betle (v.), Ion Rancea. Preluarea patrimoniului Ligii Operelor Sociale din Pitești (noiembrie – decembrie 1944). Implicare în lupta contra fascismului și a războiului. Susținerea constituirii alianțelor locale: Blocul Național Democrat; Frontul Național Democrat. Aprobarea **Platformei** guvernului condus de Petru Groza (6 martie 1945), **programelor** Prefecturii Argeș și primăriilor urbane sau rurale (1945-1946). Din 12 ianuarie 1946, structură a Partidului Național Popular, delegați la Congresul de constituire, București (martie 1946), lider local (1946-1949), Dumitru Nicoreșteanu (v.). Activitate asemănătoare în Muscel. Diverse atestări documentare. (P.N.P.).

UNIUNEA REGIONALĂ/JUDEȚEANĂ A COOPERATIVELOR DE CONSUM, ARGEȘ (1949~). Asociație cu profil distinct, înființată conform **Decretului** din 2 aprilie 1949, atribuții privind coordonarea activității noilor structuri specifice zonelor rurale Argeș - Muscel, organizate în etapa imediat postbelică. Redimensionarea principiilor cooperatiste tradiționale, exprimate, constant, în perioadele anterioare. Sediul la Pitești. Inițial (1950-1968), inclusiv uniuni raionale teritoriale. Priorități: aprovizionarea locuitorilor de la sate cu mărfuri industriale; achiziționarea unor produse agricole pentru piața internă sau la export; construirea

magazinelor universale din centrele comunale și a secțiilor prelucrătoare de serie mică; participarea la realizarea obiectivelor strategice naționale; gestionarea rețelei proprii de creditare. Interferențe teritoriale adiacente. For coordonator: *Centrocoop*, București. Președinți cu activitate îndelungată: Ion Herișanu, Dumitru Foiniș, Ion Radu; vicepreședinți; Ion Olteanu, Paul Nemțeanu, Eugen Lazăr. Adaptare la cerințele economiei de piață după 1990. Numeroase consemnări documentare. (M.M.B.).

UNIUNEA REGIONALĂ/JUDEȚEANĂ A COOPERATIVELOR

MEȘTEȘUGĂREȘTI, ARGEȘ (1951~). Organizație specializată, constituită prin aderarea unităților prestatoare de servicii, activități economice, sociale, culturale, for central, constituit la București (2 aprilie 1949), denumit, ulterior, *UCECOM* (1951). Structură proprie pentru Argeș – Muscel, reședința la Pitești. Inițial (1951-1968), inclusiv uniuni raionale teritoriale. Reglementări ulterioare. Interferarea atelierelor interbelice cu preocupări familiale sau comunitare (confecții, reparații, reabilitări); organizarea complexelor urbane sau a secțiilor rurale; construirea unor spații adecvate; diversificarea calificării și preocupărilor profesionale; valorificarea tradițiilor populare; integrarea în programele economiei locale ori naționale. Unități recunoscute: **Întreținerea** (Pitești); **Arta Meseriașilor** (Pitești); **Marama Musceleană** (Câmpulung); **Ceramica Argeșeană** (Curtea de Argeș); **Muncitoarea** (Topoloveni). Obiecte de serie mică sau unicat, prelucrate manual, linii de fabricație, desfacere pe piața internă și la export (produse artizanale din lemn, cusături, textile de interior, covoare, modelaje). Reorganizare conform prevederilor *Legii Nr. 1*, din 2005, societăți cooperative și alte forme de asociere, coordonate de *Atcom*, Argeș. Președinți (succesiv): Emil Hector, Gheorghe Ștefănescu, Filip Sanfir, Sabina Barbu (v.), Maria Duțulescu, Ana Ungureanu,

Ion Marinescu, Valentin Prundeanu; vicepreședinți, Nicolae Andreescu, Ion Chiriță (v.), Gheorghe Georgescu. Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare. (I.T.B.).

UNIUNEA SCRIITORILOR DIN ROMÂNIA – FILIALA PITEȘTI (2002~).

Asociație obștească de profil, for central constituit pe baza *Hotărârii Conferinței Naționale a Scriitorilor*, București (25-27 martie 1949). Continuarea activității și tradițiilor Societății Scriitorilor Români, existentă din aprilie 1908. Filiale în țară, la Pitești, oficial, 10 martie 2002. Membri fondatori: Călin Vlasie (v.), Gheorghe Crăciun, Petru Mihai Gorcea (v.), Liviu Capșa, Mircea Bârsilă (v.), Nicolae Oprea (2005~), Toma Biolan (v.), Gheorghe Izbășescu (v.), Marin Ioniță (v.), Virgil Diaconu (v.), Ion Lică-Vulpești (v.), Aurel Sibiceanu (v.), Florian Stanciu (v.). Președinți succesivi: Călin Vlasie (2002-2005); Nicolae Oprea (2005~). În Comitetul Director (2009): Dumitru Augustin Doman (v.), Dumitru Ungureanu, George Rizescu (v.), Jean Dumitrașcu (v.); reprezentant în Consiliul Uniunii (2009), Mircea Bârsilă. După alegerile din 18 septembrie 2013, desfășurate în prezența președintelui pe țară, Nicolae Manolescu, conducere locală: Nicolae Oprea (președinte); Mircea Bârsilă, Dumitru Augustin Doman, Magdalena Grigore, Dumitru Ungureanu (în comitetul de conducere). Numeroase activități tematice, premii anuale pentru creație literară, publicarea revistei *Argeș* (parteneriat). În 2014, peste 70 de membri titulari și stagiaari. Contribuții distincte la exprimarea spiritualității din Argeș-Muscel, la nivel național și internațional. (M.M.O.).

UNIUNEA TINERETULUI PROGRESIST/MUNCITORESC/ COMUNIST DIN ROMÂNIA – COMITETUL REGIONAL/JUDEȚEAN ARGEȘ (1944-1989). Organizație politică existentă, la nivel național, din 1922. Pentru

Argeș - Muscel, structuri distincte după 1944, subordonate conducerii centrale, interferate, prioritar, cerințelor realizării **programelor** locale. Participare directă la constituirea și afirmarea consiliilor județene sau regionale ale: Frontului Național Democrat (1944-1945); Blocului Partidelor Democratice (1945-1948); Frontului Democrației Populare (1948-1968); Frontului Unității Socialiste (1968-1989). Implicări nemijlocite (Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, ori așezările rurale importante) în: ocuparea prefecturilor sau primăriilor (1945); organizarea demonstrațiilor favorabile instaurării guvernului condus de Petru Groza și realizarea reformei agrare (1945); desfășurarea primelor alegeri parlamentare postbelice (1946); susținerea instaurării Republicii (1947); etatizarea principalelor unități economice (1948); transformarea socialistă a agriculturii (1949-1962); industrializarea intensivă (1961-1989). Numeroase brigăzi de muncă patriotică pe marile șantiere ale zonei Argeș - Muscel. Preocupări constante privind: pregătirea profesională a tinerilor; asigurarea condițiilor de viață; creșterea demografică; diversificarea manifestărilor educative, culturale științifice, sportive. Lideri locali cunoscuți: Gheorghe Țuțui (v.), Mihai Istrate, Constantin Matei (v.), Ilie Dima, Constantin Voineag, Constantin Popescu, Marius Iliescu, Victor Popescu, Nicolae Oprea, Dumitru Dorobanțu. Diverse atestări documentare. (P.N.P.).

UNIUNEA ZIARIȘTILOR DIN ROMÂNIA – FILIALA ARGEȘ (1955~). Asociație profesională a lucrătorilor din presa scrisă și audio-vizuală, sediul central, București. La Pitești, activitate aferentă, succesiv, publicațiilor: **Secera și Ciocanul** (1955-1989); **Argeșul liber** (1989-1996); **Argeșul** (1996~). Președinți cunoscuți: Gheorghe Stănculescu (v.), Nicolae Oanță (v.), Marin Manolache (v.), Mihai Golescu (v.). După 1991, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Filiala Pitești. În 2014, adaptări la cerințele Uniunii Europene.

Exprimări naționale și internaționale. Diverse implicări comunitare. (M.D.S.).

UNIVERSITATEA CONSTANTIN BRÂNCOVEANU, PITEȘTI (1991~). Instituție particulară de învățământ superior, agreată, ulterior, acreditată de Ministerul Educației, București, rector fondator, Alexandru Puiu (v.), prorector, Ovidiu Puiu (v.). Profil preponderent economic și administrativ (management, marketing, afaceri, finanțe, contabilitate, drept, științe ale comunicării). Licență, masterate, doctorate, module recunoscute extern, cursuri de zi, frecvență redusă, învățământ la distanță. Filiale la Brăila și Râmnicu Vâlcea. Campus propriu, *Pitești-Nord* (1997; 2004). Implicări constante în viața *Cetății*. Atestări documentare. (I.I.M.).

UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI (1991~). Instituție de învățământ superior, aparținând structurilor statului, organizată conform prevederilor **Ordinului Nr. 4894** al Ministerului Învățământului, București, 23 martie 1991. Continuarea activității Institutului Pedagogic de 3 ani (1962-1974), Institutului de Subingineri (1969-1974; 1984-1990), Institutului de Învățământ Superior (1974-1984; 1990-1991). Inițial: Facultatea de Științe (1991); Facultatea de Inginerie (1991); Facultatea de Teologie Ortodoxă (1991/1994). Diversificarea profilului și specializărilor în etapele următoare. Pentru 2013-2014, facultățile de: **Științe; Litere; Mecanică și Tehnologie; Electronică, Comunicații și Calculatoare; Teologie Ortodoxă; Științe Economice; Științe Juridice și Administrative; Educație Fizică și Sport; Matematică-Informatică; Științe Socio-Umane; Științe ale Educației**. Licență, masterate, doctorate, module recunoscute extern, cursuri de zi, frecvență redusă, învățământ la distanță. Manageriat asigurat prin rectorat, decanate, departamente, servicii funcționale. Bază materială adecvată: amfiteatre, săli de seminar, cabinete, laboratoare, ateliere, cămine studențești,

terenuri sportive. Bibliotecă, tipografie, editură. Locații tradiționale: *Gheorghe Doja, Doaga, Centrul de Calcul*. Distinct: Campusul *Târgul din Vale* (1996~), proiectant, SC *Proiect Argeș SA*, Pitești, director, Eugeniu Dumitrache (v.), arhitect, Pompiliu Soare (v.), executant, SC *Argecom SA*, Pitești, manageri, Ion Fîntîneru (v.), Gheorghe Axinte (v.), șefi de șantier/lot, Mircea Bârsan, Aurel Bârzotescu, Victor Calangiu, Dan Ciucă, Teodor Niță, Ștefan Radu, Dumitru Tudor. Finanțare guvernamentală, inaugurări periodice (1998, 2000, 2002, 2004). Valoroase exprimări naționale și continentale, colaborări cu universități europene, pregătirea studenților străini, burse speciale, acordare de titluri academice. Filiale la: Câmpulung (Argeș); Slatina (Olt); Turnu Măgurele (Teleorman); Râmnicu Vâlcea. Rectori: Ioan Vucu (v.), Gheorghe Barbu (v.), Gheorghe Secară (v.), Ionel Claudiu Didea (v.). Sărbătorirea Semicentenarului învățământului superior la Pitești, 2 noiembrie 2012. Implicări constante în viața *Cetății*. Lucrări de sinteză: *Medalioane universitare* (2002); *Monografia Universității din Pitești* (2004). Alte consemnări documentare. (I.A.B.).

UNIVERSITATEA HYPERION, BUCUREȘTI – FILIALA PITEȘTI (1991~). Instituție particulară de învățământ superior, sediul central, București, filiale în mai multe orașe din țară. La Pitești, locație inițială, Centrul Teritorial de Calcul. Specialități: *Științe hortiviticole* (protecția plantelor, pomicultură, viticultură, vinificație, legumicultură, industria produselor horticole); *Automobile*; *Colegiul tehnic* (informatică, management, științe ale viitorului). Activitate adiacentă, Fundația Universitară *Hyperion*, București, Filiala Pitești, domenii de referință: *Drept*; *Consultanță juridico-administrativă*. Cadre didactice din Capitală și din reședința Argeșului. Alte unități din același sistem: Pitești: Universitatea *Spiru Haret*, București, Filiala Câmpulung, Centrul pentru Învățământ Deschis la Distanță, Pitești; Universitatea

Humanitas; Universitatea Ecologică. Diverse implicări comunitare. (I.I.M.).

UNIVERSITATEA POPULARĂ DIN CÂMPULUNG (1957-1990). Formă organizată pentru difuzarea cunoștințelor în mediile cetățenești, caracter deschis, activitate integrată Comisiei Orășenești pentru Răspândirea Științei și Culturii. Sediul: Casa de Cultură *Tudor Mușatescu*, Câmpulung. Cursuri tematice, conferințe, simpozioane, dezbateri, întâlniri cu personalități din diferite domenii ale cunoașterii (București, Brașov, Sibiu, Pitești, Târgoviște). Filiale în principalele unități economice, așezăminte culturale, sate apropiate. Continuarea și diversificarea, pe baza cerințelor specifice etapei amintite, a demersurilor Ateneului Popular, existent, la Câmpulung, în perioada interbelică. Structuri asemănătoare în toate centrele urbane și rurale din Argeș-Muscel. Numeroase atestări documentare. (M.M.B.).

UNIVERSITATEA SPIRU HARET, BUCUREȘTI - FILIALA CÂMPULUNG (1991~). Instituție particulară de învățământ superior, agreată, ulterior, acreditată de Ministerul Educației, București, rector fondator, Aurelian Bondrea (psiholog). Distinct: Filiala Câmpulung, profil preponderent didactic și economic, manageri: Ștefan Trâmbaciu (v.), Constantin Ciotei (v.), colegii și facultăți specializate. Patrimoniu propriu, preluat de la SC *Aro SA* Câmpulung. La Pitești: Centrul pentru Învățământ la Distanță, coordonatori, Ion Tudosescu (v.), Stan Florea (v.), locație, Casa de Cultură a Sindicatelor. Licență, masterate, module recunoscute extern, cursuri de zi, frecvență redusă, învățământ la distanță. Implicări constante în viața *Cetății*. Atestări documentare. (I.I.M.).

UNIVERSUL ARGEȘEAN (2011~). Publicație editată la Pitești, apariție săptămânală, subintitulată *Primul ziar quality din Argeș*. Numărul 1 (*pilot*), 15 februarie

2011 (24 de pagini), format 23x31,5 cm. Redactor-șef fondator, Ionuț Stanciu; redactor-șef adjunct, Elena Marta (v.). Analize, reportaje, interviuri, portrete, cronică, anchete, dezbateri, informații pe teme de actualitate. Rubrici permanente privind viața politică, economică, socială, culturală a localităților urbane și rurale din Argeș-Muscel. Imprimare, Tipografia *Ringier Print*, București. Difuzare zonală. Implicări în proiecte comunitare. (M.D.S.).

UNȚANU, Veronica (n. Mozăceni, Argeș, 15 mai 1930). Inginer horticol. Studii liceale în Argeș, Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1955). Doctorat, științe agricole, Cluj (1964). Specialistă în cultura hameiului, experiență prevalentă pentru România. Activitate productivă și de cercetare: șef sector horticol (1955-1957), inginer fitoprotecție (1957-2002), Întreprinderea Agricolă de Stat, Sighișoara, Mureș. Studii, articole, analize de laborator, comunicări, reuniuni tematice naționale, consacrate combaterii integrate a bolilor și dăunătorilor la plantele agricole, promovarea tehnicilor novatoare în cultivarea hameiului sau pomilor. Aprecieri publice. (C.D.B.).

URDĂREANU-HERȚA, Elena P. (n. Pitești, Argeș, 11 decembrie 1924). Artist plastic, pictură, grafică, restaurator. Școala Normală, Piatra Neamț (1943), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1955), *Clasa Jules Perahim, Corina Leca, Adam Bălțatu*. Documentare: Italia (1969), Cehoslovacia (1970). Activitate specializată în domeniu: Muzeul de Artă al României, București (1953-1973). Expoziții personale sau de grup: București (1963-2000), Sibiu (1963), Ploiești, Prahova (1969), Piatra Neamț (2002). Ilustrații: carte, film, televiziune. Lucrări în colecții muzeale sau particulare din: Canada, Cipru, Danemarca, Egipt, Franța, Grecia, Irlanda, Italia, Israel, Japonia, Liban, Republica Populară Chineză, România, Statele Unite ale Americii. Studii, articole, comunicări, reuniuni tematice

naționale și internaționale (Sankt Petersburg/Leningrad, Moscova, Federația Rusă, 1963; Florența, Italia, 1966). Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1958), alte aprecieri publice. (S.C.N.).

URDEA, Ion I. (Rucăr, Muscel, 2 august 1924 – Rucăr, Argeș, 16 august 2009). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, manager. Școala Normală *Carol I*/Colegiul Pedagogic, Câmpulung, Muscel (1946), Universitatea din București (1968). Activitate didactică permanentă: Școala Rucăr (1946-1961; 1965-1968), director (1949-1961; 1965-1968); temporar, Liceul Rucăr (1961-1965), director. Colaborator, Inspectoratul Școlar Județean Argeș, metodist (1968-1980). Contribuții directe la: reparația capitală a clădirilor Școlii Rucăr; construirea sălii de sport; identificarea și edificarea spațiilor pentru înființarea și funcționarea Liceului Rucăr; dotarea laboratoarelor; amenajarea atelierelor; sporirea randamentului preocupărilor instructive; valorificarea tradițiilor spirituale. Implicări constante în elaborarea și realizarea deciziilor adoptate de forurile administrative locale. Articole, studii, analize, rapoarte, inspecții speciale, reuniuni pe diverse teme. Aprecieri comunitare antume și postume. (G.G.S.).

URDEA, Nicolae Gh. (Rucăr, Argeș, 10 decembrie 1967). Inginer, *silvicultură*, cercetător, manager. Liceul Silvic, Brănești, Ilfov (1986), Universitatea *Transilvania*, Brașov (1992). Activitate specializată: proiectant, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București, Filiala Caransebeș, Caraș-Severin (1994-2002); fondator, Ocolul Silvic, Obștea Moșnenilor Dragosloveni, Argeș (2002-), coordonator-șef al activităților specifice. Inițiative distincte: realizarea proiectului pentru organizare și gospodărirea patrimoniului obștei (7 500 ha fond forestier; 700 ha pășuni alpine); aplicarea unor norme silvotecnice privind regenerarea suprafețelor defrișate;

înființarea pepinierei de rășinoase; stabilirea perimetrelor exploatabile; reamenajarea rețelei drumurilor forestiere (53 km). Contribuții directe la obținerea rezultatelor economice pozitive, pe baza bilanțului anual. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Implicări permanente în viața comunității. Aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

URECHE, Dumitru (n. Slătioara, Vâlcea, 27 aprilie 1942). Profesor gradul I, *matematică*, manager, publicist. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1968*. Liceul Mixt Horezu, Vâlcea (1960), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1965). Activitate didactică permanentă: Liceul Militar *Ștefan cel Mare*, Câmpulung Moldovenesc, Suceava (1965-1968); Liceul Industrial de Chimie, Pitești (1970-1980); Școala Nr. 10, Pitești (1980-1990); Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1968-1970; 1990-2004), director adjunct (1993-1997), director (1997-2000). Colaborator, *Gazeta Matematică*, București. Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale, preocupări pentru optimizarea studiului aprofundat în unitățile școlare enunțate, organizarea unor clase și cabinete specializate, rezultate importante cu elevii la olimpiade sau concursuri locale. Vicepreședinte, Societatea de Științe Matematice, Filiala Pitești, alte aprecieri publice. **(G.G.S.)**.

URECHE, Nicolae (n. Cicănești, Argeș, 16 aprilie 1949). Artist plastic, *ceramică*, mic întreprinzător. Pregătire liceală și superioară în România. Activitate didactică, Școala de Arte, Râmnicu Vâlcea; șef compartiment, *design*, *SCM Argcoms*, Curtea de Argeș; manager, firmă proprie, *grafică, ilustrație de carte*. Expoziții și târguri specialzate: Brașov, București, Cluj-Napoca, Horezu (Vâlcea), Iași, Pitești (Argeș), Oradea (Bihor). Exprimări externe: Belgia, Franța, Germania, Italia, Statele Unite ale Americii, Suedia. Oferte acceptate de autori cunoscuți, edituri reprezentative, ziare, reviste, alte publicații din țară sau străinătate. Colaborări

redacționale, periodice apărute în județele Argeș, Olt, Vâlcea și în Capitală. Aprecieri comunitare. **(S.C.N.)**.

URIANU, Anastasie (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, filantrop. Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel. Donator (1852), din patrimoniul propriu, ori prin achiziție personală, a 908 volume pentru constituirea bibliotecii Școlii Primare de Băieți Nr. 1, Câmpulung, astăzi, Școala *Oprea D. Iorgulescu* (v.). Statistică oficială: 802 cărți scrise în limba franceză; 25 în limba germană, 81 în limba română. Reconfirmarea *colecției*, Primăria urbană (1940), folosință publică. Diverse atestări monografice. **(G.D.Ș.)**.

URIANU, Dumitrache (1773 - ?). Proprietar urban și rural, jurist, funcționar al statului. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Câmpulung din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier stolnic*, avere potrivită, slugi, robi țigani. Președinte, Tribunalul Muscel. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume sau postume. **(A.A.D.)**.

URIANU, Toma (1788 - ?). Mare proprietar urban și rural, funcționar al statului. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Câmpulung din 1838*, origine autohtonă, slugi, robi țigani. *Fiu de boier*, slujitor al Curții Domnești de la București. *Subcârmuitor/subprefect* de Muscel. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume sau postume. **(S.I.C.)**.

URITEȘCU, Grigorie (Vinerea, Alba, 1 decembrie 1888 - Pitești, Argeș, 10 mai 1978). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, episcop, profesor, *dogmatică*,

publicist. *Activitate ecleziastică în Argeș* (1932-1978). Seminarul *Nifon*, București (1924), Facultatea de Teologie, București (1929). Succesiv: preot, Biserica *Antim*, București; spiritual, Internatul Teologic, București (1930-1932); activitate didactică, Seminarul *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1932-1936); director, Școala de Cântăreți, Curtea de Argeș (1936-1944). Distinct: episcop-vicar, Episcopia Argeșului (1937-1949); egumen, Schitul *Trivalea*, Pitești (1945-1978). Volum important: *Mănăstirea Stânișoara* (1943). Studii editate privind: *Schitul Trivalea din Pitești* (1965); *Mănăstirea Turnu* (1967); *Mănăstirea Văleni-Argeș* (1969); *Schitul Robaia-Argeș* (1974). Contribuții la organizarea vieții monahale din România. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.P.).

URLĂȚEANU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Muscel. Mari proprietari urbani și rurali, militanți politici, ofițeri de carieră, cadre didactice, înalți funcționari de stat, medici, filantropi. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, București, Câmpulung, Topoloveni (Muscel). Mai cunoscuți: **Scarlat U.**, patronimic, fondator, *Moșia Urlățeanca*, Topoloveni, cumpărată (17 septembrie 1847) de la **Catinca**, soția lui **Toma Leurdeanu** (v.); **Constantin I. U.**; **Dimitrie U.**; **Ecaterina D. U.**; **Grigore Z. U.**; **Ioan I. U.** (v.); **Ștefan I. U.** Implicări permanente în realizarea unor proiecte comunitare importante. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (F.C.P.).

URLĂȚEANU, Ioan I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Medic primar, *interne*, mare proprietar urban și rural, filantrop. *Originar din Muscel*. Studii liceale și superioare la București. Documentări externe, state din Europa Occidentală. Activitate permanentă în Capitală. Întinse suprafețe agrare, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, București, Câmpulung, Topoloveni (Muscel). Donator

(28 mai 1915), împreună cu: **Constantin I. U.**, **Grigore Z. U.**, **Ștefan I. U.**, **Dumitru, Eliza, Margareta și Nicolae Voinescu**, a 2500 m², teren intravilan (șoseaua Topoloveni-Dobrești), pentru edificarea Bisericii parohiale cu hramul *Sfinții Voievozi/Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril*. Autentificare, Tribunalul Județului Muscel (1915). Diverse consemnări monografice. Aprecieri comunitare antume și postume. (G.D.Ș.).

URMUZ/DEMETRESCU IONESCU, Demetru D. (Curtea de Argeș, 17 martie 1883 - București, 23 noiembrie 1923). Jurist, scriitor. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1902), Facultatea de Drept, București (1907). Activitate specializată: judecător de ocol în Argeș (Richițele), Tulcea (Casimcea), Dâmbovița (Ghergani), Teleorman (1907-1913); grefier, Înalta Curte de Casație, București (1913-1917; 1918-1923). Combatant: *Campania Balcanică* (1913); Primul Război Mondial, *Frontul din Moldova* (1917). Redactor, *Săptămâna juridică* (1916), membru, Societatea Corală *Cântarea României* (1920), București. Creații literare, *proză suprarrealistă*. Volume importante: *Pâlnia și Stamate* (roman); *Scrieri* (1930, postum, ediția Sașa Pană); *Pagini bizare* (1970, postum, reeditare, Gheorghe Glodeanu). Schițe, fabule, alte *exerciții* integrate *literaturii absurdului*, revista *Cugetul românesc*, București (1922), pseudonim *Urmuz*, acordat de Tudor Arghezi. Fondator, Societatea Literară *Capul de rățoi*, București (în colaborare cu Vasile Voiculescu, George Ciprian, Nicu Constantinescu). Considerat precursor al *dadaismului* continental. Diverse aprecieri critice antume și postume. (M.M.O.).

URSEA, Nicolae N. (n. Lerești, Muscel, 13 mai 1931). Medic primar, *urologie, nefrologie*, manager, profesor universitar, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1950), facultățile de Medicină (1956) și Filosofie (1963),

București. Doctorat, *nefrologie*, București (1965). Stagii: Franța (1970-1971); Germania (1977). Docență, București (1975). Activitate specializată: Spitalul Militar, Sibiu (1956-1957); Spitalul Unificat, Pitești, Argeș (1957-1959); Institutul de Medicină Internă al Academiei Române, București (1959-1967); Spitalul *Doctor Ion Cantacuzino*, București (1967-1978), șef, Clinica de Nefrologie (1972-1978); director general, Spitalul Clinic de Nefrologie *Doctor Carol Davila*, București (1978-2002). Primariat (1967). Preocupări didactice, Institutul de Medicină și Farmacie, București (1961), profesor universitar (1972), șef catedră (1976-2001), prorector (1979-1989), conducător de doctorat (1976-2008). Concomitent: consilier (1969-1970; 2001-2003), secretar general (1972-1974), Ministerul Sănătății, București. Volume importante (în colaborare): *Hipertensiunea de origine renală* (1971); *Terapeutică medicală, I, II* (1980); *Tratat de nefrologie* (1994); *Rinichiul artificial* (1997); *Enciclopedia medicală românească. Secolul XX* (2001). Numeroase articole, studii, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, renumite asociații științifice autohtone și continentale în domeniu, președinte fondator, Societatea Română de Nefrologie (1990-1997), redactor-șef, revista *Nefrologia*, București (1994-2001), inițiator, Centrul de Hemodializă, București (1994). Premiul Academiei Române (1995), titular, Academia de Științe Medicale din România (1994), alte valoroase aprecieri publice. (C.G.C.).

URSU, Cătălin (n. Pitești, Argeș, 16 mai 1943). Inginer, *tehnologie chimică*, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Institutul de Petrol și Gaze, București (1966). Activitate productivă: Schela de Exploatare Petrol, Moșoaia, Argeș, șef secție (1967-1970); Combinatul Petrochimic/SC *Arpechim* SA, Pitești, șef secție: *Amestec*, *Finisare*, *Expediție* (1970-1973; 1978-1992); *Cracare catalitică* (1973-1978); *Marketing*

(1992-1998). Consultant pentru pornirea și exploatarea instalațiilor din Rafinăria de Petrol, Pitești. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Contribuții directe la definirea Platformei Industriale *Pitești-Sud*. Implicări constante în realizarea unor proiecte comunitare din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (I.I.C.).

URSU, Doru Viorel (n. Drobeta-Turnu Severin, Mehedinți, 1 martie 1953). Jurist, publicist, demnitar, parlamentar. *Integrat realităților argeșene, prin demersuri politice, legislative, obștești*. Studii liceale, Turnu Severin (1971), Universitatea din București (1976). Doctorat, *drept penal* (1997). Documentări și misiuni continentale. Participant la evenimentele revoluționare din decembrie 1989, membru marcant, Frontul Salvării Naționale. Activitate relevantă în Capitală: magistrat/procuror, Sectorul 2 (1976-1980); Tribunalul Militar (1980-1990), președinte (1989-1990). Ministru, Ministerul de Interne (14 iunie 1990 - 16 septembrie 1991), secretar de stat (16 octombrie 1991 - 19 noiembrie 1992), cabinetele Petre Roman, Teodor Stolojan. Deputat de Argeș (1992-1996), membru, Comisia de Control asupra Serviciului Român de Informații, reprezentând: Frontul Democrat al Salvării Naționale; Grupul Independenților. Avocat, Cabinet *Doru Viorel Ursu*, București (1996~). Colaborări didactice, Facultatea de Drept, București. Volume importante: *Sânge și carne de om - 1989 - I, II, III* (2008; 2011; 2012; 2013); *Șah la România* (2009). Analize, rapoarte, eseuri, scenarii de film, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Inițiative legislative, interpelări, declarații oficiale, emisiuni *media*. Contribuții la reorganizarea societății românești după 1989. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

URZESCU, Vasile A. (București, 2 ianuarie 1817 - Pitești, Argeș, 20 ianuarie 1879). Inștitutor, mare proprietar funciar, inginer hotarnic, publicist. *Stabilit la Pitești*,

din 1856. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1835), ulterior, *cursuri tehnice*, atestate ministerial. Activitate didactică permanentă (succesiv), școli din: Teleorman, Olt, București, Prahova, Argeș. La Pitești: Școala Națională, director (1856-1864); Școala de Băieți Nr. 1, revizor școlar (1864~1879). Întinse suprafețe de teren, clădiri, alte bunuri cu valoare deosebită, localitățile Vulpești și Pitești. Nominalizat în **Lista pentru participarea la alegerea deputaților Divanului ad-hoc al Țării Românești** (iulie 1857): *boier-pitar*, 40 de ani, opt locuitori pe moșie, peste 100 de *fălci lucrătoare*, venit liber de ipotecă. Volume importante: **Epistolar sau modele de scrisori I, II** (1840); **Vocabular româno-francez** (1846); **Gramatica română** (1879). Inventarierea cadastrală a bunurilor aparținând mănăstirilor din Muntenia. Membru fondator, Partidul Liberalilor Moderați (1878). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

UȚĂ, CONSTANTIN (n. Câmpulung, Argeș, 1962). Sportiv de performanță, *lupte*, antrenor. Studii liceale, Câmpulung, universitare, Pitești, Argeș. Titluri importante, *juniori* și *seniori* (categorii diferite): Campionatul Național (1974~1985); Campionatul European, Locul II (1983); Locul III (1984). Reprezentant al Clubului Sportiv *Muscel*, Câmpulung: concursuri zonale, competiții demonstrative, reuniuni în domeniu, turnee externe. Aprecieri comunitare. (N.M.I.).

UȚĂ, Petre P. (n. Domnești, Muscel, 19 ianuarie 1933). Inginer horticol, funcționar de stat, manager, expert guvernamental. Școala Medie Tehnică Horticolă/Grupul Școlar Agricol *Constantin Dobrescu - Argeș*, Curtea de Argeș (1952), Academia de Studii Agricole *Kliment Arkadevici Timiriachev*, Moscova, Federația Rusă (1956), Facultatea de Horticultură, București (1958). Activitate specializată: șef fermă viticolă (1958-1961), director (1961-1966),

Gospodăria/Întreprinderea Agricolă de Stat, Leordeni, Argeș; inginer principal, șef serviciu, Direcția de Cooperare Economică și Promovare a Exporturilor, Departamentul Agriculturii de Stat, Ministerul Agriculturii, București (1966-1981); reprezentant al României pentru horticultură și silvicultură, Consiliul de Ajutor Economic Reciproc/CAER, Moscova (1966-1989); consilier, Departamentul Regiilor Agricole și Societăților Comerciale Agricole, Ministerul Agriculturii, București (1989-1994). Studii, analize, rapoarte, sinteze, reuniuni naționale și internaționale pe teme adecvate. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

UZINA CHIMICĂ NEGRU DE FUM, PITEȘTI (1964-1998). Structură productivă, prima instalație de pe Platforma Industrială *Pitești-Sud*, integrată (1969) Combinatului Petrochimic/SC *Arpechim* SA, Pitești, Argeș. Investiție guvernamentală (1964-1966), șef de proiect, Cornel Alstanei, Institutul de Inginerie și Tehnologie Petrochimie și Industrie Chimică, București, executant, Întreprinderea de Construcții Montaj, Brazi (Prahova), șef de șantier Zoltan Catona. Extinderi ulterioare, Întreprinderea/Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șef de șantier Dan Cristoloveanu, Stelian Bălescu. Licență franceză, reutilare prin eforturi proprii. Capacitate maximă: 60 000 tone/an (1975), *negru de fum*, materie primă pentru: prelucrarea cauciucului; obținerea coloranților tipografici; diversificarea maselor plastice. Export, relația *Est* (1970-1990). Experimente indigene. Diminuarea treptată a indicatorilor economici, reducere masivă de personal, încetarea activității (1998), dezafectarea instalațiilor. Influențe comunitare permanente. Directori/șefi de secție cunoscuți: Gheorghe Viorel, Badea Geantă, Constantin Bănuță. Consemnări documentare. (I.I.C.).

UZINA CIAN, PITEȘTI (1966~). Structură productivă integrată Combinatului Petrochimic/SC *Arpechim* SA, Pitești, Argeș,

Platforma Industrială *Pitești-Sud*. Investiție guvernamentală (1966-1969), coordonatori de proiect, Ariton Constantinescu, Cornel Alstanei, Institutul de Inginerie și Tehnologie Petrochimie și Industrie Chimică, București. Executanți: Întreprinderea de Construcții Montaj, Craiova, Dolj (1966-1967); Întreprinderea/Trustul de Construcții Industriale, Pitești, antreprenor general (1967-1969), șefi de șantier Zoltan Catona, Dan Cristoloveanu, Stelian Bălescu; unități specializate din Capitală/subantreprize locale. Dezvoltări ulterioare. Licențe americană, germană, română asimilate. Secții principale: acrilonitril (60 000 tone/an), cianură de sodiu, metionină, acid acrilic. Materii prime pentru fire tip melană, antidăunători, biostimulatori de creștere, plexiglas. Diminuarea treptată a indicatorilor economici după 2004, reducere de personal, abandonarea contractelor interne și externe. Influențe comunitare permanente. Directori cunoscuți: Badea Geantă, Constantin Fantu, Florea Rădulescu, Gheorghe Dumitru. Numeroase consemnări documentare. (I.I.C.).

UZINA DE APĂ DIN GROPENI (1910~). Unitate de interes local, edificată în comuna Mărăcineni, zona suburbană Pitești, Argeș. Lucrări realizate după proiectul (1905) elaborat de William H.W. Lindley (v.), executant, Dimitrie Dima (v.) și colaboratorii, beneficiar, Primăria Orașului Pitești. Forarea mai multor puțuri de mică adâncime (zona malului drept al Râului Doamnei, respectiv malului stâng al râului Argeș). Captarea, tratarea, pomparea apei prin două conducte de refulare, subtraversarea râului Argeș, trasee urbane, rezervor principal, terasa *Smeurei* (3 600 m³), rețele de distribuție. La inaugurare (1910): prim - ministru, Ion I. C. Brătianu (v.), primar, Nicolae Dumitrescu (v.), șeful Serviciului Tehnic, Heinrich W. Schmidt (v.). De la 25 de puțuri și 40 de litri/secundă, în 1913 (recepție definitivă), la 92 de puțuri, trei conducte de refulare, extinderea rețelei stradale și 360 de litri/secundă, în 1964. Redimensionări succesive: 1916, 1934, 1950,

1957, 1960, 1965. Conexiuni cu Platforma Industrială *Pitești-Nord*. Surse suplimentare: *Mărăcineni I* (1967), *II* (1968), *III* (1969), utilaje străine și autohtone. Prima sursă continuă pentru aprovizionarea reședinței Argeșului. **Scieri monografice**: Dumitru Toma (v.); Daniela Ileana Stancu, Dragoș Măndescu, Valentin Motreanu, Remus Petre Cîrstea, Simona Moaghen (2013). Alte consemnări documentare. (G.N.P.).

UZINA DE AUTOTURISME, COLIBAȘI (1969-1973). Unitate industrială, reprezentativă pentru economia națională, profil unic în România. Investiție guvernamentală (1966-1969), **Hotărârea Consiliului de Miniștri, Nr. 2004**, București (16 septembrie 1966), șef al *Executivului*, Ion Gheorghe Maurer, ministru de resort, Mihai Marinescu. Licență *Renault*, Franța, capacitate inițială, 44 000 autoturisme/an. Șef de proiect, Alexandru C. Șerbănescu, Institutul de Proiectare Construcții de Mașini, București. Executanți: Întreprinderea de Construcții Industriale și Montaj, Brașov (1966-1967), director, Emil Moldovan; Întreprinderea de Construcții Montaj, Pitești, (1967-1973), director general, Traian Bigan. Secții principale: caroserie, vopsitorie, montaj general. Primul autoturism, *Dacia 1100/Renault 8* (3 august 1968). Inaugurare oficială, 20 august 1968, Nicolae Ceaușescu (v.). Dezvoltări ulterioare, extinderi, Trustul de Construcții Industriale, Pitești, Argeș, reutilări performante, diversificarea producției, export, relațiile *Est și Vest*. Fabricație și livrări: *Dacia 1100* (1968-1972); *Dacia 1300* (1969-1973); *Dacia Break* (1973). Directori cunoscuți, Nicolae Munteanu (v.), Dumitru Mihai (v.). Peste 3000 de salariați (1968). Fuziune administrativă cu Uzina de Piese Auto, Colibași/Mioveni, **Hotărârea Consiliului de Miniștri, Nr. 1395**, București, 26 iunie 1969, șef al Guvernului, Ion Gheorghe Maurer, ministru de resort, Ioan Avram. **Decizie** aplicată de la 1 iulie 1969. Numeroase

implicații sociale, urbane și rurale. Valoroase atestări documentare. (D.D.I.)

UZINA DE PIESE AUTO VASILE TUDOSE, COLIBAȘI (1952-1969). Unitate industrială, reprezentativă pentru economia zonei Argeș-Muscel. Inițial: *Uzina Metalurgică*, din Colibași/Mioveni, preluarea spațiilor destinate, anterior, Fabricii de Avioane (1943-1944) și depozitelor militare strategice (1944-1952). Proiect existent din 1937-1938, arhitect, Octav Doicescu, inginer tehnolog, Nicolae Caranfil. Șapte hale transferate, prin *hotărâre guvernamentală*, din patrimoniul Armatei Române, către Ministerul Metalurgiei (8 octombrie 1952), prim-ministru, Gheorghe Gheorghiu-Dej, miniștri, Emil Bodnăraș, respectiv Carol Lonțear. Reabilitarea vechilor construcții, extinderi, utilități adecvate, rețele de alimentare, automatizări. Cartier muncitoresc, spital, bază sportivă, club, Ștefănești, Argeș; cale ferată uzinală, dotări etapizate, investiții departamentale; cursuri de calificare, școală profesională, liceu, *module* pentru maiștri. Secții principale: turnătorie, prelucrări mecanice, tratament. Realizarea unor repere importante pentru întreprinderile constructoare de mașini, ateliere specializate, unități militare. Export, relația *Est*. Activitate profitabilă. Directori cunoscuți: Zamfir Popescu (fondator), Saviton Mara, Friederic Maiorovici, Ștefan Ghiță (v.), Adalbert Bularca, Dumitru Mihai (v.). Peste 8 000 de salariați în 1968. Fuziune administrativă cu Uzina de Autoturisme Colibași/Mioveni, *Hotărârea Consiliului de Miniștri, Nr. 1395*, București, 26 iunie 1969, șef al Guvernului, Ion Gheorghe Maurer, ministru de resort, Ioan Avram. *Decizie* aplicată de la 1 iulie 1969. Numeroase implicații sociale, urbane și rurale. Valoroase atestări documentare. (D.D.I.)

UZINA ELECTRICĂ DIN CÂMPULUNG (1911~). Unitate economică, specializată în producerea, stocarea și furnizarea energiei electrice pentru utilități

industriale, publice sau gospodărești. Inițial, la Câmpulung (1908), realizarea și folosirea curentului electric în activitatea Fabricii de Hârtie: sursă hidroelectrică, turbină, generator, capacități adecvate solicitărilor cotidiene. Etapă distinctă: extinderea rețelelor urbane prin mărirea capacității Centralei Electrice Schitu Golești (1947), investitor, Societatea Generală de Gaz și Electricitate, București. Noutate a timpului: linia electrică de 15 KV, Schitu Golești - Mușătești - Merișani - Pitești (69 km), integrată, ulterior, Sistemului Energetic Național. Diverse atestări documentare. (M.M.B.).

UZINA ELECTRICĂ DIN PITEȘTI (1913-1957). Unitate productivă specializată, construită prin Societatea Anonimă de Electricitate Pitești/SAEP, capital subscris, 600 000 lei (25 mai 1912). Demersuri oficiale inițiate de Consiliul Comunal (10 septembrie 1912), primar, Gheorghe M. Stănescu (v.). Locație: Bulevardul *Elisabeta*, astăzi, *Republicii*, teren cumpărat, 2 582, 26 m², preț, 22 000 lei. Aprobarea Ministerului de Interne, București (17 septembrie 1912), titularul portofoliului, Constantin C. Arion. Proiectant: Constantin D. Bușilă, profesor, Școala Politehnică, București, președinte, Uniunea Generală a Inginerilor Români/UGIR; constructor, Dimitrie Gh. Dima (v.); montarea instalațiilor, Nicolae Vasilescu - Karpen, membru al Academiei Române (2 iulie 1955). Primele dotări: două motoare *Diesel*, însumând 400 CP; rețele și instalații adecvate; laborator. Furnizarea curentului electric: 15 decembrie 1913, primar, Alexandru Dumitrescu (v.); recepție definitivă, 29 septembrie 1914, primar, Alexandru Fostropol (v.). *Scrieri monografice*: Constantin Florea (v.); Sandu D. Barbu (v.). Clădire transformată, astăzi, în ateliere de întreținere. Edificii asemănătoare, Câmpulung (Muscel) și Curtea de Argeș. Diverse atestări documentare. (G.N.P.).

UZINA MECANICĂ, PETROCHIMIE ȘI RAFINĂRII, PITEȘTI

(1967-?). Structură specializată, integrată Combinatului Petrochimic/SC *Arpechim SA*, Pitești, Platforma Industrială *Pitești-Sud*. Investiție guvernamentală (1966-1967), coordonator de proiect, Napoleon Comănescu, Institutul de Inginerie și Tehnologie Petrochimie și Industrie Chimică, București, executant, Întreprinderea de Construcții Montaj, Craiova, Dolj (1966-1967). Dezvoltări ulterioare. Licență autohtonă. Secții principale: construcții de mașini (piese de schimb, autoutilări); mecanic reparații petrochimice (recondiționări utilaje, revizii); mecanic reparații rafinărie (reutilări, revizii); construcții industriale (izolații, zidărie refractară, utilități); ateliere (cazangerie, mașini unelte, sculărie). Cooperare cu serviciile: proiectare, control, autorizare sub presiune. Diminuarea activității după 2004, reducere de personal, raportare la nivelul indicatorilor economici din celelalte compartimente productive. Influențe comunitare permanente. Directori cunoscuți: Ilie Chiliment, Dumitru Pârvu. Diverse consemnări documentare. (I.I.C.).

UZINA OLEFINE, PITEȘTI (1967-2012). Structură productivă, integrată Combinatului Petrochimic/SC *Arpechim SA*, Pitești, Argeș, Platforma Industrială *Pitești-Sud*. Investiție guvernamentală (1967-1969), coordonatori de proiect, Valeriu Măcriș, Remus Panaitescu, Institutul de Inginerie și Tehnologie Petrochimie și Industrie Chimică, București. Executanți: Întreprinderea de Construcții Montaj, Craiova, Dolj (1966-1967); Întreprinderea/Trustul de Construcții Industriale, Pitești, antreprenor general (1967-1980), șefi de șantier, Armand Danieluc, Dan Cristoloveanu, Stelian Bălescu; unități specializate din Capitală, subantreprize locale. Dezvoltări ulterioare. Licențe americană și germană asimilate, reutilări proprii. Secții principale: piroliză 1-2; derivați etilici. Capacitate maximă: 300 000 tone/an etilenă. Materii prime pentru: Uzina *Polimeri*, Pitești; Combinatul Chimic/SC *Oltchim SA*, Râmnicu Vâlcea; Combinatul Petrochimic *Brazi/SC*

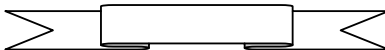
Petrobrazi SA, Prahova; instalații ale Întreprinderii Tulburea, Gorj și Trustului de Petrol/SC *Petrom SA*, Pitești. Diminuarea treptată a indicatorilor economici după 2004, reducere de personal, încetarea activității (2012). Influențe comunitare permanente. Directori cunoscuți: Mihail Petre Georgescu (v.), Petru Pop (v.), Nicolae Stoicescu (v.). Diverse consemnări documentare. (I.I.C.).

UZINA POLIMERI, PITEȘTI (1966-2007). Structură productivă, integrată Combinatului Petrochimic/SC *Arpechim SA*, Pitești, Argeș, Platforma Industrială *Pitești-Sud*. Investiție guvernamentală (1966-1969), coordonatori de proiect: George Proca, Ștefan Izbășoiu, Dan Bărbulescu, Institutul de Inginerie și Tehnologie Petrochimie și Industrie Chimică, București. Executanți: Întreprinderea de Construcții Montaj, Craiova, Dolj (1966-1967); Întreprinderea/Trustul de Construcții Industriale, Pitești, antreprenor general (1967-1969), șefi de șantier, Stelian Bălescu, Mihai Eremia; unități specializate din Capitală, subantreprize locale. Dezvoltări ulterioare. Licențe engleză, japoneză, americană, română asimilate, reutilări proprii. Secții principale: polietilenă de înaltă presiune (80 000 tone/an); polietilenă de joasă presiune 30 000 tone/an); polistiren copolistireni stirenici (25 000 tone/an); dimetiltereftalat (40 000 tone/an). Materii prime pentru fabricarea maselor plastice, firelor poliesterice, articolelor tehnice din cauciuc, foliei de diferite dimensiuni. Scăderea treptată a indicatorilor economici după 2004, reducere de personal, încetarea activității (2007), intercondiționare cu Combinatul de Fire și Fibre Sintetice, Câmpulung, Argeș și oprirea Secției *Piroliză 2*, Uzina *Olefine*. Influențe comunitare permanente. Directori cunoscuți: Pavel Obloja (v.), Andrei Grigorescu (v.), Liviu Crișan, Dorel Jinga. Numeroase consemnări documentare. (I.I.C.).

UZINA UTILITĂȚI PETROCHIMIE ȘI RAFINĂRII, PITEȘTI (1967-2007).

Structură specializată, integrată Combinatului Petrochimic/SC *Arpechim* SA, Pitești, Platforma Industrială *Pitești-Sud*. Investiție guvernamentală (1966-1967), coordonator de proiect, Silviu Vasile Țuțuianu, Institutul de Inginerie și Tehnologie Petrochimie și Industrie Chimică, București, executant, Întreprinderea de Construcții Montaj, Craiova, Dolj (1966-1967). Dezvoltări ulterioare, antreprenor general, Întreprinderea/Trustul de Construcții Industriale, Pitești, Argeș, șefi de șantier: Armand Danieluc, Zoltan Catona, Dan Cristoloveanu, Stelian Bălescu, Mihai Eremia.

Licență autohtonă. Sectoare de referință: alimentare cu apă, abur tehnologic, energie electrică; tratare apă; întreținere stații de distribuție, turnuri de răcire, estacade; alte rețele specifice. Cooperare intrauzinală, interferențe urbane și rurale. Diminuarea activității după 2004, reducere de personal, raportare la nivelul indicatorilor economici din celelalte sectoare productive și servicii pavilionare. Influențe comunitare permanente. Director cunoscut: Constantin Miu (v.). Diverse consemnări documentare. **(I.I.C.)**.

Dumitru Udrescu

George Ulieru

Mihai Ungheanu

Ion Urdea I.

Vasile Urzescu